

FELNŐTT KATEKÉZIS:

I. Apatini Ferenc: „Tövisbe rózsát oltok”

Vendrei Gábor atya előadásáról nem tudtam kivonatot készíteni, mert három nem fér egy újságba.

Apatini Ferenc igen tartalmas előadását sem áll módomban részletezni, csak pár mondatban tudok utalni annak építő voltára. Az előadó a Gulagon megélt élményei alapján írt könyvéből idézve mutatta be az ötvenes- hatvanas évek terrorját, kegyetlenségét, ennek a kornak minden kétszínűségével együtt. Egyik mondani valója az, hogy hitünket minden körülmény között meg kell tudjuk élni. Ebben nem akadályozhat meg senki akkor sem, ha szabadságunkat, életünket, szereteteinket elveszik tőlünk. Sokat idézett saját könyvéből, amit sok szeretettel ajánlok mindenkinek, akit a fenti téma érdekel és amelyben részletesen megírja mindazt, amiről mostani előadásában szó volt.

II. Dr. Faragó István: „A lelkiismeret”

Istvánt azt hiszem, mindannyiunk ismerjük évek óta – igazán örültem neki, hogy ő is elszánta magát egy előadásra. Tudása, lelkesedése megvan hozzá, mivel ő is elvégezte a PPKE hitoktatói szakát és két éve diplomázott a fenti témából. Azóta is lelkesen és rendszeresen foglalkozik mindennel, ami segít megérteni és megélni keresztény voltunkat. Megjegyzem, hogy ez lenne célja ennek az előadás sorozatnak is: minden hívő lelkiismereti kötelessége, hogy a rendszeres szentmisén túl minél inkább megismerje saját hitét akár előadások, akár a már fejlett keresztény könyvkiadás útján, így kellően felkészült legyen a mai kor téveszméi és szektái ellen. A hit és az ész egysége, a hivatás tudat elkerülhetetlen minden magát kereszténynek valló idősebb, vagy fiatalabb ember számára. A közömbösségre nincs metség.

A keresztény ember számára Krisztus követése nem lehetséges anélkül, hogy magában fel ne fedezné Isten hangját, ne figyelne annak jelzéseire. Mindennapi kapcsolatunk Istennel elég egyoldalú lenne, ha elfojtanánk a bennünk lévő isteni hangot és csak önmagunkra figyelünk – bár a mai kor átlagembere egyre inkább ebbe az irányba halad. Engedi, hogy erre lökjék...

A II. Vatikáni Zsinat Gaudium et Spes c. dokumentuma részletesen tárgyalja az ember méltóságának alapjait:

Az ember test és lélek egysége, az isteni értelem fényének részese, lelkiismeretében Isten irányítja, a személyiség szabadságára hivatott, az isteni élet meghívott örököse.

Testünk ugyanazokból az elemekből áll, mint a természet, de hallhatatlan lelkünk van. A lélek tulajdonságai: értelem, szabad akarat, érzelem. Ebből az értelem és a szabad akarat hordozza istenképiségünket, ezekkel csak az ember rendelkezik. Ez a kettő adja, hogy hivatásunk van, felelősséggel tartozunk tetteinkért. Ez a felelősség az erkölcsi cselekedetekben teljesedik ki. Az istenképiség a halálos bűnnel sem veszik el, ekkor csak a megszentelő kegyelem elveszíthető, ami bűnbánattal, feloldozással visszanyerhető. A test és lélek együtt felelős cselekedeteinkért, tehát együtt üdvözül, vagy kárhozik el. Az értelmünk a felismert igazságot felkínálja az akaratnak, az pedig a jóra, tehát végső soron Istenre irányítja a cselekedetet. A teremtéskor nekünk adott feladatot (a világ tovább alakítása Istennel) kell elvégeznünk, ez adja életünk értelmes célját. Minden ember meghívott az üdvösségre és mindenki megkapja a kegyelmet Istentől, hogy ezt a célt el tudja érni. Minden döntés szabad akaratunktól és értelmünktől függ. Tőlünk függ, tudunk-e a teremtésben Isten munkatársai, gyermekei lenni? Az egyházatyák Isten és ember kapcsolatát a „teózis = megistenülés” szóval fejezték ki. Isten

a második isteni személyben emberré lett és ez által az embert az isteni létrendbe emelte. Ez a „csodálatos csere” fogalma – Isten emberré lett, hogy az ember megistenüljön.

A spontán, mindennapi cselekedetnek (séta, evés) nincs erkölcsi vonzata. Az azonban, hogyan, kivel, mi célból teszem ezt, meghatározza a cselekedet erkölcsi értékét. A cselekedet tárgya és szándéka mindig be kell illeszkedjen abba az életvitelbe, aminek végső célja Isten, tehát maga a „Jó”. Tetteinket nagy mértékben befolyásolják a körülmények, amelyek csökkenthetik, vagy növelhetik felelősségünket.

Sajnos sok mindenről nem tudtam írni, de a szeptemberi előadást is István tartja, ahol erről a témáról sok érdekeset hallunk még. Mindenkit szeretettel várunk minden további előadásra is!

Horváthné Kati